

Sygn. akt: I 1 C 1532/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko H. P.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód (...) á r.l. z siedzibą w Luksemburgu wniósł o zasądzenie od pozwanego R. M. (1) kwoty 764,97 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż powyższe zobowiązanie pozwanego wynika z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej między R. M. (2) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Konsekwencją nie uregulowania zobowiązania z tytułu opłat za korzystanie z usług operatora było powstanie zaległości w wysokości 764,97 złotych. Przedmiotowa wierzytelność w drodze umowy cesji z dnia 26 lutego 2003 r. i 30 grudnia 2006 r. została przeniesiona przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) á r.l. z siedzibą w Luksemburgu. Wobec powyższego powód skutecznie nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego stając się tym samym aktualnym wierzycielem.

/pozew – karty 38-39/

Na rozprawie w dniu 11 września 2013 r. pozwany R. M. (1) podniósł zarzut przedawnienia wskazując, iż należności dochodzone przez powoda przedawniają się z okresem trzech lat zaś pochodzą z 2001 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lipca 2000 r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. w W. a pozwanym R. M. (2) doszło do zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Okoliczność bezsporna, a nadto: umowa – k. 22 i 23

Pozwanego obciążono opłatami : w kwocie 239,60 zł z terminem wymagalności 9 sierpnia 2001 r. , w kwocie 354,44 zł z terminem wymagalności na dzień 10 lipca 2001 r. , w kwocie 151,83 zł z terminem wymagalności na dzień 11 czerwca 2001 r., w kwocie 273,26 zł z terminem wymagalności w dniu 10 maja 2001 r. Dowód : wyciąg z dowód : faktury k. 25-37

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny – w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy – pozostawał między stronami bezsporny. Sąd ustalił go więc w oparciu o dokumenty przedstawione przez powoda, które nie były kwestionowane przez stronę przeciwną i nie budziły uzasadnionych wątpliwości Sądu.

Między stronami nie było sporu co do tego, że roszczenie dochodzone przez powoda jest roszczeniem powstałym z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Sporne było to czy pozwany ponosi odpowiedzialność za zapłatę tej należności, jak również to czy roszczenie powoda może być skutecznie dochodzone czy też uległo już przedawnieniu.

Przechodząc do najdalej idącego zarzutu strony pozwanej jakoby doszło do przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, należy wskazać, iż zarzut ten zasługuje na uwzględnienie.

Zawarta w niniejszej sprawie umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych jest uregulowana w ustawie z dnia 21 lipca 2000 roku prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Z 2000 r. Nr 73, poz. 852 ze zm.). Ustawa ta nie zawiera jednak regulacji pełnej, gdyż nie reguluje kwestii przedawnienia roszczeń operatora. Zgodnie zaś z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. W tym stanie rzeczy należy przyjąć, iż zgodnie z art. 750 k.c. w zw. z art. 751 pkt 1 k.c. roszczenie operatora z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych przedawnia się z upływem 2 lat.

Jak wynika z akt sprawy powód wytoczył powództwo w dniu 14 lutego 2013 r. i z tą datą nastąpiła przerwa biegu przedawnienia. Skoro zatem terminy zapłaty za wskazane przez powoda następowwały w 2001 r., należy uznać, iż przedawnienie żądanej kwoty nastąpiło w 2003 r.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż roszczenie powoda, zarówno co do należności głównej jak i odsetek, uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

Z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia roszczenie powoda i uchylenie się przez pozwanego od obowiązku jego zaspokojenia, Sąd nie zajmował się już badaniem pozostałych zarzutów zgłoszonych przez pozwanego.

Mając na uwadze powyższe Sąd na mocy 496 k.p.c. w zw. z art. 117 § 2 k.c. w zw. z art. 751 pkt 1 k.c. uchylił wydany nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym i oddalił powództwo jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był powód, Sąd w pkt II wyroku obciążył go kosztami procesu uznając je za uiszczone w całości.